

bragt nogenlunde paa Fode igen. Staten har jo tidligere, som det ærede Medlem ogsaa erkendte, bevilget Penge til Museets Opførelse, men det syntes, at det ærede Medlems Mening var den, at Staten burde bekoste det hele. Denne Forudsætning kan jeg ikke dele med det ærede Medlem. Imidlertid sagde det ærede Medlem i Slutningen af sin Omtale af dette Punkt, at det var Statens Pligt at være med til at istandsætte Museet. Det kan jeg sige ja til. Staten har efter min Mening en Pligt til her at være med, men heller ikke mere. De gode Folk nede i Maribo, i det hele i Lolland-Falsters Stift, maa ogsaa se at skaffe nogle Penge til Veje, hvorfor Museet kan gøres i Stand, og det bliver ikke ganske ubetydeligt. Det kan ikke være saa, at Staten har en Pligt til at holde Provins-Museerne vedlige. Det vil være for store Ofre at paalægge Statskassen. Men, som sagt, jeg skal være villig til at stille Forslag til 2den Behandling om en mindre Bevilling til Hjælp til at bringe Museet i Maribo i Stand.

Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. Th. Nielsen) talte ogsaa om vore Museer. Det ærede Medlem mente, at Museerne og Kunstsamlingerne her i Kjøbenhavn maatte kunne afgive betydelige Ting til Provinsmuseerne, og at der i det hele taget ofredes for lidt paa Provinsmuseerne og for meget paa Samlingerne her i Hovedstaden. Over for denne Betragtning maa jeg dog gøre gældende, at i et saa lille Land som vort kunne vi ikke have forskellige Kulturcentre og Kunstcentre omkring i Landet. Det evne vi ikke, og navnlig i disse Dage, hvor vi tale om Sparsommelighed, vil det være en rent forkert Vej at komme ind paa, om vi ville oprette en Række Kunstcentre omkring i vort lille Land, hvor det er let at komme rundt, og hvor det er muligt, i alt Fald for de fleste, at komme til Kjøbenhavn. Jeg tror, det vil være rigtigt, at man holder det virkelige Centrum for vore Kunstsamlinger, Museer og historiske Samlinger her i Kjøbenhavn. Provinsmuseerne kunne kun være en Afglans af de større Museer her, de kunne kun være Steder, hvor man i Retning af Kunst og Historie faar en Smag af, hvad der kan bydes af den Art. Det er muligt — og den Ting er værd at overveje, naar Tiden kommer til, at vi kunne faa bedre Bygninger til Museerne her i Kjøbenhavn — at disse kunne afse noget til Provinsmuseerne, idet de af mange Ting have saa mange Eksemplarer, f. Eks. af Oldsager,

at der formodentlig nok kan undværes noget. Har jeg til den Tid med disse Ting at gøre, skal jeg være villig at medvirke til, at der afgives til Provinsmuseerne, hvad der kan undværes. Derimod tror jeg ikke, at Provinsmuseerne kunne faa Del i de Pengebidrag, der benyttes, naar vi skulle holde vore Samlinger her som Mønstersamlinger, og det er dog Hensigten.

Dernæst talte det ærede Medlem om et Forhold angaaende Skolevæsenet. Det Eksempel, han nævnedes, er der ganske vist ikke noget at gøre ved, det er jo afgjort, saavidt jeg kan skønne, men ellers er Forholdet med Hensyn til Udlejning af Skolebygninger noget, jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa. Der kan maa-ske opnaaes en Ordning som den af det ærede Medlem antydede.

Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) talte om det kongelige Teater. Jeg har allerede med nogle Ord over for det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) udtalt mig om min Stilling over for Teatret, og jeg skal derfor ikke her komme vidtløftig ind paa det. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over, at Budgettet nu var mere reelt, om jeg saa maa sige, og det Skridt er jeg gaet til, fordi jeg hvert Aar som Ordfører for Finansudvalget i Virkeligheden har sagt det samme. Naar Talen var om Balance, har jeg altid sagt, at der var ikke stort ved den Proformaindretning med Balance, som vi havde her paa Finansloven, thi Indtægterne kunde vi dog ikke tvinge til at strømme ind i Kassen, hvor gerne vi end vilde. Naar vi hvert Aar bevilge Udgifterne, som vi have gjort det, var der ikke stort ved at føre Balance op paa Finansloven. Jeg tror, det er mere reelt og nok saa ærligt over for os selv at stille det op paa Finansloven, som det i Virkeligheden er, Udgiften for sig, og den Indtægt, som der kan være nogen Mening i at beregne, for sig. Det ærede Medlem talte om, at det maaske var bedst at puffe Operaen ud af Teatret og alene give sig i Lag med det reciterende Skuespil. Teatret vilde da kunne bære sig bedre. Det tror jeg er en urigtig Opfattelse. Det er muligt, at det en Gang har været saaledes, men saadan er det ikke for Øjeblikket. Det er i Virkeligheden Operaen der bærer Teatret. Det er beklageligt nok, at Skuespillet saaledes glider ud, men det gør det. Grunden er til Dels den vekslende Smag, og vel ogsaa noget, at vi her i Kjøbenhavn ikke have nogen anden Opera. I en saa stor By som Kjøbenhavn vil der altid være